

Jalgrattaliiklusel on hulgaliselt positiivseid omadusi, mistõttu soovitakse jalgrattaliikluse osakaalu üldises liikluses suurendada. Jalgrattaliikluse laiemat levikut takistab jalgratturite suur risk sattuda liiklusõnnetusse, mis oli ka käesoleva uurimistöö probleemiks.

Uurimistöö eesmärgiks oli leida jalgratturitele ohtlikud piirkonnad Tartu linnas juba juhtunud jalgrattaõnnetustele tuginedes, tuvastada füüsilised ohuallikad leitud õnnetuspaikades ning pakkuda välja ressursiefektiivseid lahendusi jalgratturite liiklusohutuse suurendamiseks.

Aastatel 2009–2013 juhtunud jalgrattaõnnetuste seast valiti välja sellised õnnetused, millest 300 meetri raadiuses on juhtunud teisigi jalgrattaõnnetusi ning seega välistati juhuslikkuse aspekt õnnetuse juhtumisel. Meetodi abil valitud õnnetuspaikades viidi läbi vaatlus ning selle põhjal leiti õnnetuspaigad, mis on jalgratturitele liiklemiseks äärmiselt ohtlikud, võttes arvesse erinevaid jalgratturite liiklusohutust mõjutavaid tegureid. Edasi analüüsiti viimasena leitud ohtlike õnnetuspaikade ohuallikaid ning pakuti välja ressursiefektiivseid lahendusi liiklusohutuse suurendamiseks nendes piirkondades.

Töö autor soovis uurimistöö abil anda sisendit Tartu linnale liiklusohutuse suurendamiseks valitud piirkondades. Käesolev töö sobib kasutamiseks sarnaste uurimistööde läbiviimiseks teistes linnades või meetodi edasiarendamise eesmärgil.